

Εμπνευσμένη Τέταρτη Μάλερ από τον Μιχάλη Οικονόμου

Πηγή: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Σελ.: 51

Ημερομηνία έκδοσης: 28-02-2021

Αρθρογράφος:

Επιφάνεια 573.53 cm² Κυκλοφορία: 14860

Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Του ΝΙΚΟΥ Α. ΔΟΝΤΑ

Εμπνευσμένη Τέταρτη Μάλερ από τον Μιχάλη Οικονόμου

Θύματα της πανδημίας είναι προφανώς όλα τα συμφωνικά έργα και οι όπερες, που προϋποθέτουν μεγάλες μουσικές δυνάμεις. Ετσι, έξω από τους προγραμματισμούς των μουσικών συνόλων και των οργανισμών μένει το μεγαλύτερο μέρος των έργων που γράφθηκαν περίπου από τα μέσα του 19ου αιώνα έως και τις πρώτες δεκαετίες του 20ού, συχνά και πέρα από αυτές. Μόνη λύση για να κρατηθεί «ζωντανό» το ρεπερτόριο είναι η απόδοση των έργων σε ενορχηστρώσεις, διασκευές ή μεταγραφές για μικρότερα σύνολα. Πρόσφατο έπραξε εξαιρετικά η Εθνική Λυρική Σκηνή με τη «Μαντάμα Μπατερφλάι» του Πουτσίνι, που παιχτηκε –και μεταδόθηκε– στην ενορχήστρωση του Αργεντινικού συνθέτη και αρχιμουσικού Έτορε Πανίτσα. Το έπραξε επίσης η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών τον περασμένο Αύγουστο, παρουσιάζοντας στην αυλή του Βυζαντινού και Χριστιανικού Μουσείου Αθηνών την Τέταρτη Συμφωνία του Μάλερ στη μεταγραφή του Κλάους Ζίμον. Ακριβώς την ίδια εκδοχή έπαιξε στις 31 Ιανουαρίου και μετέδωσε διαδραστικά από την

αίθουσα «Σόλων Μιχαηλίδης» η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Διηύθυνε ο Μιχάλης Οικονόμου και σολίστ στο τελευταίο μέρος ήταν η υψίφωνος Ελένη Κορνή.

Η αλήθεια είναι πως ούτε στην περίπτωση της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών ούτε σε αυτήν της Κρατικής της Θεσσαλονίκης δόθηκε η ευκαιρία να εκτιμηθεί η δουλειά του Ζίμον. Στην Αθήνα

Κορύφωση της βραδιάς ήταν η ερμηνεία του γεμάτου συναισθηματική δύναμη αντίζιου.

το έργο δόθηκε σε ανοικτό χώρο και, επιπλέον, με ελάχιστα επιτυχημένη ηλεκτρική ενίσχυση. Η συναυλία της Θεσσαλονίκης, χωρίς κοινό, κρίνεται και αυτή μέσα από το Διαδίκτυο, συνεισώς μέσα και από τις παρεμβάσεις του ηχολήπτη. Ετσι, τα λιγιστά έγχωρδα ήχισαν ιδιαίτερα πλούσια, γεγονός, πάντως, που απεικεί την ποιότητα του σώματος εγχόρδων του συγκεκριμένου συνόλου. Απολύ-

Η Ελένη Κορνή υπήρξε σολίστ στο τελευταίο μέρος της Τετάρτης του Μάλερ υπό τον Μιχάλη Οικονόμου.

τως κρίσιμη στον Μάλερ, τα έγχωρδα υπήρξαν ιδανικό εκφραστικό εργαλείο στα χέρια του Οικονόμου, ο οποίος ανέδειξε με επιτυχία

τους δύο κόσμους που σκιαγραφεί ο συνθέτης, τον σκοτεινό, οδυνηρό της επίγειας ζωής και τον φωτεινό της επουρανίας, όπως περι-

γράφεται στο τελευταίο μέρος του έργου. Ο Αντώνης Σουσαμάογλου, εξάρχων της ορχήστρας, απέδωσε πειστικά την εωσφορική μουσική

που εμπιστεύεται ο συνθέτης στο πρώτο βιολί, ενώ η Ελένη Κορνή ερμηνεύσε το τραγούδι καλά, παρότι η φωνή της, με ευχάριστα σκούρες αποχρώσεις, δεν διαθέτει το φωτεινό, «παιδικό» πλόχρωμα, που ιδανικά ζητεί ο Μάλερ.

Κορύφωση της βραδιάς ήταν η ερμηνεία του αργού τρίτου μέρους, ενός εκτενούς αντίζιου όπως μόνον ο Μάλερ ήξερε να συνθέτει. Δύο μελωδίες, μια περισσότερο τρυφερή και μια πιο μελαγχολική, αξιοποιούνται μέσα από σειρά παραλλαγών. Εκφράζουν παραιτίηση και νοσταλγία, σκιαγραφώντας την κλιμακούμενη υπαρξιακή αγωνία και την αγωνία του θανάτου, όπως και την ελπίδα της λύτρωσης μέσα από το δράμα μιας «παραδείσιας ζωής», τις πύλες της οποίας «ανοίγει» τελικά ο συνθέτης με ταιριαστά επιβλητικό τρόπο. Το σχεδόν εικοσάλεπτο αυτό μέρος ήταν υποδειγματικά αρθρωμένο και επεξεργασμένο, μεταδίδοντας πλήρως το συναισθηματικό φορτίο που έχει εγγράψει ο Μάλερ στη δραματολογία της μουσικής. Η αποφόρτιση που ήρθε στο τελευταίο μέρος λειτουργεί έτσι ακόμη πιο ανακουφιστικά.